

Szivarvány

2012. FEBRUÁR • XXXIII. ÉVFOLYAM • 352. SZÁM

2.

DONKÓ LÁSZLÓ

Maszkabálban

Táncolnak a maszkabálban
A maskarák maskarában,
Egyik dinó, másik bohóc,
Feje búbján vásik a kóc.
Bögő brummog: brumma-brumma,
Pendül vígan a tambura,
Aki hangos, nem is vitás,
Ki lehet más: a trombitás.
A boszorka hogy viháncol,
Sárdöngölőt vagy mit táncol.
Reggelig áll a maszkabál,
Míg a kakas nem kiabál.

P. BÜZOGÁNY ÁRPÁD

Járjátok, hej!

Úgy veri a zenész a cimbalmot,
hogy csak úgy pattog, pattog,
a cimbalmos pedig azt kiáltja:
– Ti táncosok, hol vagytok?

Gyertek, jóemberek! Mit gondoltok,
kinek szól ez a nóta?
Járjátok, hej, mert nem táncoltatok
már múlt Karácsony óta!

Tarka bolondság bont szárnyat,
Elfut a tél és a búbánat.

Dibegő, dobogó táncot rop,
Várjuk a, várjuk a farsangot!

Lengyel Ferenc

LÁSZLÓ NOÉMI

Farsangi forgatag

Fagy foga nagyot csikordul,
Álcás ember térül-fordul,
Havas utcán cifra bot
Kergeti a kavicsot.

Jégen kopog csizma sarka,
Rajt és bojt repül magasra,
Tarka szoknya csak pörög,
Villognak a ködmönök.

Szánkó csusszan, oldalán
Szegfű, rózsza, tulipán,
Merre vagy már, kikelet –
Riogatjuk a telet.

DÖBRENTEY ILDIKÓ

Nagytürelmű Babatűzhely asszonyosság

Hol bolt, hol nem bolt, a Holnembolt egyik középső polcán élt Nagytürelmű Babatűzhely asszonyosság.

Azért hívták nagytürelműnek, mert még soha senki sem tudta kihozni a sodrából. Pedig elég zajos helyen lakott. A fölötte lévő polcon hápogtak a játék kacsák, ugráltak a játék békák, szaladgáltak az egerek.

– Egerecskék, gyerekecskék! – legyintett elnézően Babatűzhely asszonyosság, és nem jött ki a sodrából.

Az alatta lévő polcon durrogtak a játék motorok, csilingeltek az apró körhinták, csipogtak a játék csibék.

– Kiscsibék, kicsinkék! – mosolygott megértően Babatűzhely asszonyosság, és nem jött ki a sodrából.

Jobb szomszédjában három táncibaba reggeltől estig divatos dalokat kornyikált.

– Inkább daloljanak, mint taroljanak! – dúdolta Babatűzhely asszonyosság, és nem jött ki a sodrából.

Történt egyszer, hogy Babatűzhely asszonyosság bal szomszédjába maga a vörös arcú, fekete szarvú Rugós Krampusz költözött. Rugós Krampusz egy dobozban lakott, de néha felkattintotta a doboztetőt, előugrott,

és öklével dőngetni kezdte Babatűzhely asszonyág oldalát:
Bumm! Bumm! Bumm!

– Krampusz szomszéd, maga egy kissé csintalan – figyelmeztette tapintatosan Babatűzhely asszonyág.

– Csintalaaaan?! – dúlt-fúlt a doboztető alatt sértődötten Rugós Krampusz. – Az én krampuszkodásom csak holmi csintalanság ennek a vén sparherdnek?!

És legközelebb még erősebben dőngette Babatűzhely asszonyág oldalát:

– Bumm! Bumm! Bumm! Kihozlak én a sodrodból, te jámbor öreglány!

– Látták ezt?! Hallották ezt?! – szörnyülködtek a kacsák, békák, egerek, motorok, körhinták, kiscsirkék, táncibabák.

– Ne tűrje, Babatűzhely asszonyág! Fűtsön be neki!

– Befűtsek?!... Azt megtehetem...

És annyira befűtött, hogy az oldala izzani kezdett.

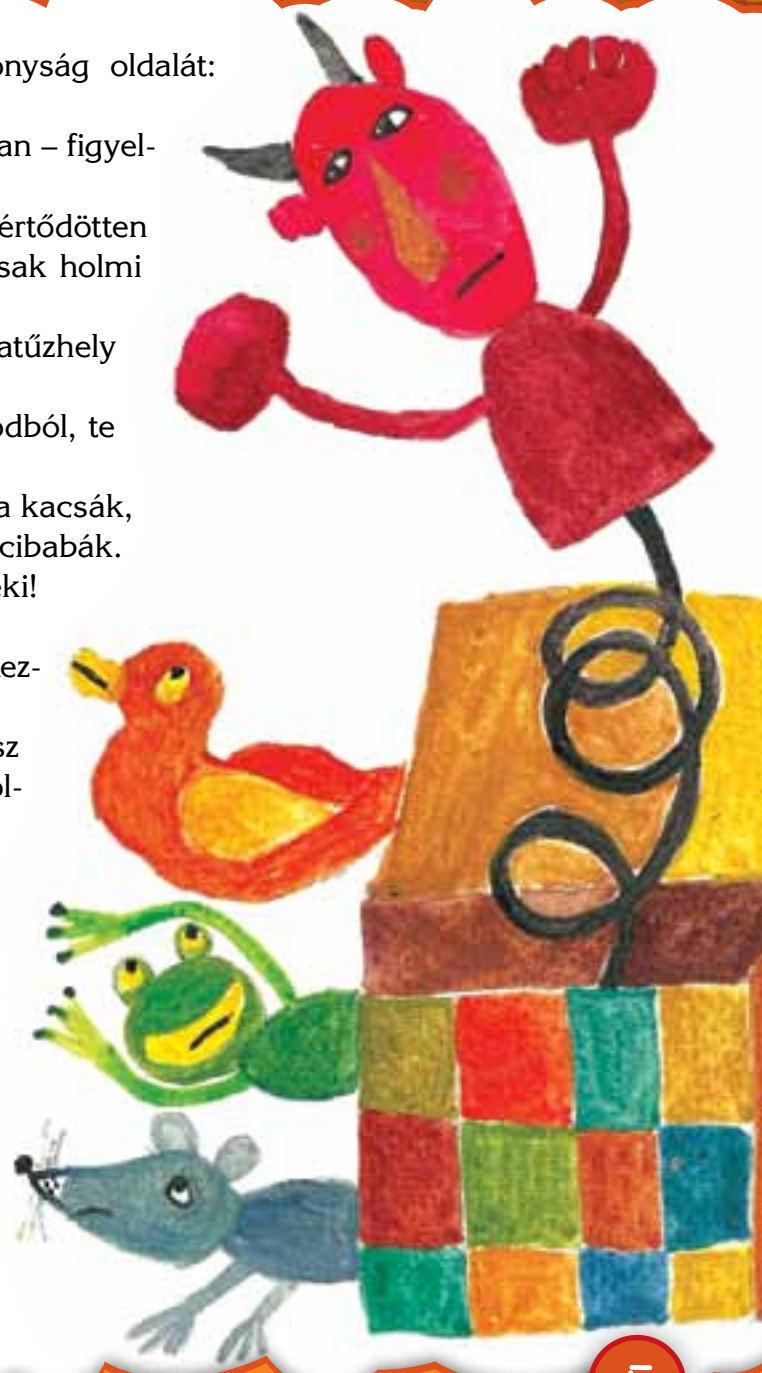
Amint hármat ütött az óra, Rugós Krampusz előugrott. Odasózott egy nagyot a forró tűzhelyoldalra, de másodikat már nem csapott, mert úgy megégette a mancsát, hogy csak ennyit tudott kinyögni:

– Pfű! Pfű! Pfű, de fáj!

– Úgy kellett! Úgy kellett! – kiabálták a kacsák, békák, egerek, motorok, körhinták, kiscsirkék, táncibabák.

Rugós Krampusz erre nagy dühösen magára csapta a doboztetőt, és csend lett.

Eltelt egy nap, hármat ütött az óra, de Rugós Krampusz nem jött elő. Eltelt kettő, semmi. Harmadik nap Babatűzhely asszonyág odaduruzsolt a dobozhoz:

– Krampusz szomszéd, ismeri a mondást: „Rossz szomszédság török átok, jobb, ha inkább megbocsátok!” Jöjjön elő!

Megmoccant erre a doboz, kikukucskált Rugós Krampusz.

– Krampusz szomszéd, szereti a lángost? – békítette Babatűzhely asszonyság. – A fok-

hagymást? A tejfölst? A sajtot? Vagy talán a fokhagymás-tejfölös-sajtot?

– Óóó!... – nyögött a dobozban Rugós Krampusz. – Az a kedvencem!

Babatűzhely asszonyság akkor odafordult a táncibabákhoz:

– Táncibabák, maguk lángost sütni is olyan jól tudnak, mint táncolni meg énekelni?

– De még mennyire! – válaszolták kórusban a táncibabák, és máris nekiláttak sürgögni-forogni, tésztát dagasztani, olajat forrosítani, lángost sütni.

Mmmm... Szálltak az illatok, szálltak. Egyenesen beszálltak Rugós Krampusz dobozába. Megmozdult erre a tető... És előbújt alóla Rugós Krampusz.

– Béküljünk ki, Krampusz szomszéd! – fogadta őt az asszonyság. – Kezet rá!

És akkor ott kibékültek.

Na, a táncibabák már hozták is a tálakat. És, ha láttátok volna! Rugós Krampusz kettesével falta a ropogós, fokhagymás-tejfölös-sajtos lángosokat. És attól kezdve soha többé nem dőngette, hanem inkább fényesítgette Babatűzhely asszonyság oldalát.

– Kész csoda! – mondogatták a Holnembolt lakói.

Bizony, ilyen csodát tett Babatűzhely asszonyság tudománya: az állhatatos *türelem*.

Így volt, nem így volt, égbőlpottyant mese volt!

SZABÓ ZELMIRA rajzai

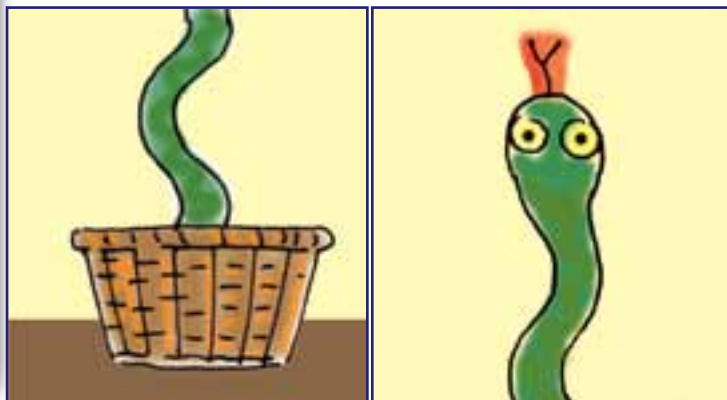
- Egy centi széles, két ívlap hosszúságú papírcsíkokból hajtogass boszorkányletrát, egyik végét ragaszd gyufásdoboz fiókjába, a másik végére ragaszd az ördögmaszkot. Nyomd össze a krampusz nyakát, és zárd be a gyufásdobozt. Jól megtré-fálhatsz vele valakit, ha gyanútlanul kinyitja.

Kovács Anna Andrea,
Zabola

- A kosaras rajzot ragaszd a gyufásdoboz tetejére, a kígyót a doboz fiókjának aljára. Izgalmasabb, ha hirtelen mozdulattal és sziszegve bukkan elő a kígyó. Találj ki más csiki-csuki rajzot is.

MÁTÉ IMRE

Pogácsa

Foszlós bélű pogácsa,
édesanyám csinálta.
Kiszaggatta csinosra,
megsütötte pirosra.
A tésztástál tele lett,
ki szereti, az ehet.
Osztogatom szívesen,
érmelléki híresen. –
Fiúk, lányok, jöjjetek,
jó étvággal egyetek.
Nincs ennél jobb pogácsa,
édesanyám csinálta.

Kösd össze az ünnep jelképét
a hozzá illő finomsággal.

SIMON RÉKA
ZSUZSANNA

Mézes

Volt egy kis ház,
mézesfajta.
Marcipán a
kilincs rajta.
Cukormázas a teteje,
csokikrémes a belseje.

Rajzolj 6, 5, 4, 3, 2, 1
csillagot melléjük aszerint,
hogy mennyire szereted
őket.

Sorold fel az ünnepek és
a sütemények nevét.

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Panna a cukrászdában

Süti, torta – mézesmadzag,
Gyerekeknek való abrak,
Csupa máz és csupa méz,
Ellenállni bűn-nehéz.
Mennyi szín és mennyi forma,
Belemártva porcukorba,
Ezerféle zamat, íz,
Cukorfejen cukordísz.
Marcipános bazsarózsa,
Csokiágyon csokimorzsa,
Összefut a nyál a szájban,
Egész héten erre vártam.
Dobol-e a dobostorta?
Ragad-e a mézes csókja?
Arra vagyok csak kíváncsi,
Kinek fütyül Rigó Jancsi?
Kuglóf, kalács, sós pogácsa,
Beletömöm mind a számba,
Sajtos rudat, almás pitét,
Linzertésztát, túrós lepényt.
Szeretném, ha nálunk otthon
Mindez meglenne a polcon,
S nem kellene hóba, fagyba,
Vízbe, sárba, télbe, nyárba –
Elmenni a cukrászdába.

LÁZÁR ERVIN

A soványító palacsinta

Kriszti királykisasszony meghirdette a Királyok Lapjában: „Fele országom, kincstáram legszebb smaragdja, karkötő, gyűrű, feliratos trikó, akármi annak az embernek, aki megutáltatja velem a palacsintát.”

Kriszti királykisasszonynak nyomós oka volt rá, hogy megutálja a palacsintát: ő maga volt a nyomós ok. Mert gömbölyű volt, mint egy búbos kemence, széles, mint egy szalmakazal, és vastag, mint a rácpácegresi Nagyszederfa.

S mindez miért?

Bizony azért, mert módfelett szerette a palacsintát.

Na, özönlöttek a hirdetésre a különböző doktorok, kuruzslók, kutyapecérek. Egyik injekcióval próbálkozott, a másik ráolvasással, a harmadik kocsikenőcsös palacsintával; majd ettől megundorodik, jajdefinom, mondta Kriszti királykisasszony, és befalt a kocsikenőcsös palacsintából háromszázat, az injekcióra rá se hederített, a ráolvasás szertefoszlott, mint egy nyár végi báránnyelű.

– Tessék velem megutáltatni a palacsintát – toporzékolt Kriszti királykisasszony. – Karcú akarok lenni, mint a nádszál, hamm, egy tőrös, lenge, mint a tavaszi szellő, hamm, egy kakaós, hamm-hamm-hamm.

Ekkor megérkezett a legeslegutolsó pályázó is egy kövér, sántikáló ember, és azt mondta:

– Kedves Kriszti királykisasszony, dehogyis kell neked megutálnod a palacsintát, éppen ellenkezőleg, annyit ehetsz belőle, amennyit akarsz, csak az a fontos, hogy az én találmányomból egyél, mert tudja meg mindenki, én, a lángelméjű föl- és kitalálók, föltaláltam a soványító palacsintát.

Így szavalt a kövér, fájós lábú föl- és kitalálnok. Kriszti királykisasszony a nyakába borult:

– Óh, megmentőm – sóhajtott –, ide azt a soványító palacsintát!

– Egy pillanat – mondta a nagydarab ember, és a zsebéből valami csigaszerkezet-félét, meg egy hosszú zsineget kotort elő. Az egészet fölhajította egy jó magas fa legfelső ágára, s kissé meghuzigálta a madzagot.

– Ide egy palacsintát! – mondta.

A palacsintát fölerősítette a csiga zsinórjára, és fölhúzta a fa legtetejére.

– Tessék, Kriszti királykisasszony, mássz föl érte! Mire az ezredik soványító palacsintát megeszed, karcsú leszel, mint a nádszál, és leng, mint a tavaszi szellő.

– Brr-krccs-riccs-reccs-zrr – így szóltak az ágak, amint Kriszti királykisasszony szuszogva, fújtatva, lihegve szuszogott, fújtatott, lihegett fölfelé a fán. Ez volt ám a mászás! Mint a záporosó, szakadt Kriszti királykisasszony veritéke. Fogadjunk, fogyott vagy tíz dekát, mire a fa tetejére ért. Szusszant egyet, és hamm, befalta a palacsintát.

– Én innen többé le nem megyek – mondta. – Húzzatok föl még egy palacsintát!

– Azt már nem – mondta odalent magabiztosan a kitalálnok. – De ha lejössz, ide nézz, mit kapsz! Lekváros!

– Húúú – mondta Kriszti királykisasszony, és recsegve, ropogva, szuszogva, fújtatva

FAZAKAS CSILLA rajzai

megindult lefelé. Zirr-zörr, az ágak, sitty-sutty, a levelek. És lent, hamm, a lekváros!

– Megy ez, kérem – vigyorgott a kitalálnok, és ügyes szerkezetével máris húzta a fa tetejére a következő palacsintát.

De Kriszti királykisasszony, ahelyett hogy mászni kezdett volna, elfeketedett, ellilult, elzöldült, és kitört, mint egy gejzír.

– Te hóhér, te körmönfont csaló – ordította –, még hogy soványító palacsinta! Csak nem képzeled, hogy ágheggyel böködted-

tem, fakéreggel horzsolgatom, mászással gyötörtetem a drága testem! Poroszlók, elő! Vágjatok huszonötöt a háta végire!

A nagydarab föl- és kitalálnok lángelme nélkül is láthatta, hogy ennek fele sem tréfa, meglendítette hát súlyos testét, és nyilálló lábbal rohant arra, amerről jött. Nyomában a poroszlók suhogtatták a pálcájukat. Futott szegény kitalálnok, ahogy bírt, és közben azt motyogta:

– Pedig ágheggyel böködtetés, fakéreggel horzsolgatás, mászással gyötörtetés nélkül nem megy. Esetleg egy kis futás sem

árt – tette hozzá, és vágta, ahogy a lába bírta.

Így történt, hogy Kriszti királykisasszony máig is gömbölyű, mint a búbos kemence, széles, mint egy szalmakazal, és vastag, mint a rácpácegresi Nagyszederfa.

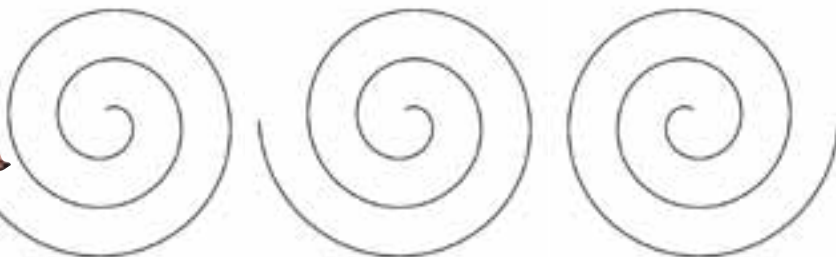
Bezzeg szegény, kövér, fájós lábú föl- és kitalálnok! Éppen tíz kilót fogyott, mire a poroszlók abbahagyták a kergetését. Lihegve és kedvtelve nézte megkarcsúsodott alakját egy patak tükrében, és azt mondta:

– Mégiscsak nagy találmány a soványító palacsinta!

Epres vagy áfonyás? A balra tekeredő palacsintákat rajzold meg piros ceruzával, a jobbra csavarodókat kézzel, mintha eper- vagy áfonyaízzel töltenéd meg őket.

Palacsintát sütött dédi, százat,
Csorgatott rá finom csokimázatot.
Falta Virág, Sára, Gergő, Hédi,
Örömeiben táncra perdült dédi.

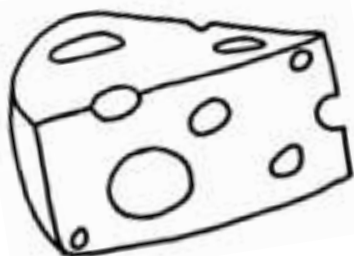
Tóth Ágnes

TÓTH ÁGNES

Húsleves

Juli néni ideges,
kifutott a húsleves.
Szétmászott a csigatészta,
utána ugrott a répa,
s míg a fedő megkerült,
a főtt tyúk is elrepült.
Kiabál a fakanál,
üres lett a piros tál,
éhen maradt Juli néni,
és két fia: Péter, Pál.

Színezd ki a rajzokat, és
karikázd be, ami
belekerül Juli néni
húslevesébe.

CSEH KATALIN

Hold- szakács

Mit főz a hold-szakács?
Holdfénylevest
csillagtésztával,
holdsugár-spagettit
hajdinával.

A csillagok éppen
most esznek.
Ha jóllaktak,
leheverednek,
s nem csillognak többé,
csak pislákolnak,
tohonyák lesznek,
nem ficáncolnak.

P. BÜZOGÁNY ÁRPÁD

Libatánc

Hogy is menjen el a bálba,
ha csóré a liba lába?
Nincsen néki csizmácskája,
hogy a táncot cifrán járja.

Azóta is azt tanulja,
a nótát is maga fújja.
Akárhogy is tipeg-topog,
lába csak a jégen kopog.

Számold meg, hány libának van csizmája, és hány van mezítláb.
Hánynak piros a csőre, és hánynak sárga? Mi a furcsa kettejükön?

OROSZ ANNABELLA rajza

Keresd meg, melyik fejfedő és lábbeli illik a magyar, a török és a kínai emberre. Figyeld meg jellegzetes ruhájukat, hajviseletüket, bajuszukat. A kínainak a _____ is más vágású.

Hipp, hopp, farsang!

Hatalmas doboz, óriási gombok.
Járni nem könnyű benne, telefo-
nálni sem lehet vele, de a jel-
mezversenyt megnyerheted!

A zöld sapkára, sálra, terít-
őre könnyen rögzítheted a
karácsonyfadíszeket. Fül-
bevalód karácsonyfagömb,
cipőd ajándékdoboz legyen.

A pékmester akkor igazán
sikeres, ha dobozából igazi
pereccel kínálja a közönséget.

A tengert jelképező dobozt apuka készíti el, a benne úszkáló halakat te vágathatod ki színes papírból. Búvár-szemüveg, békaláb – így teljes a bújárlmez.

Itt az úszóbajnok! (Azért legyen rajtad testszínű harisnya, trikó, nehogy megfázz!)

BALÁZS IMRE JÓZSEF Uszodában

Teknősbéka, vidralány,
Rozmár, vízi oroszlán,
Fürge ezüst, aranyhal,
Huszár, vízicsikóval –

A medence megtelik,
Úszni jött ma mindenik.
Mozgásuk eltanulom,
S növesztem az uszonyom.

Rajzold le, te minek
öltözől a farsangon?

A pingvin ruhája alul gumiba húzott, és pocakosra kitömött, hosszú, fehér trikó, szárnya, csőre karton, ebédje néhány alufólia hal.

A cukorka-automata valóban működik, ha a nagy doboz rejtékében zsebre teszed az egyik lyukon beadott aprópénzt, a másikon meg kinyújtod az érte járó cukorkát.

A szőlőjelmezhez fűzd madzagra a felfújott lufikat – felül a nagyobbakat, alul a kisebbeket –, úgy aggasd magadra.

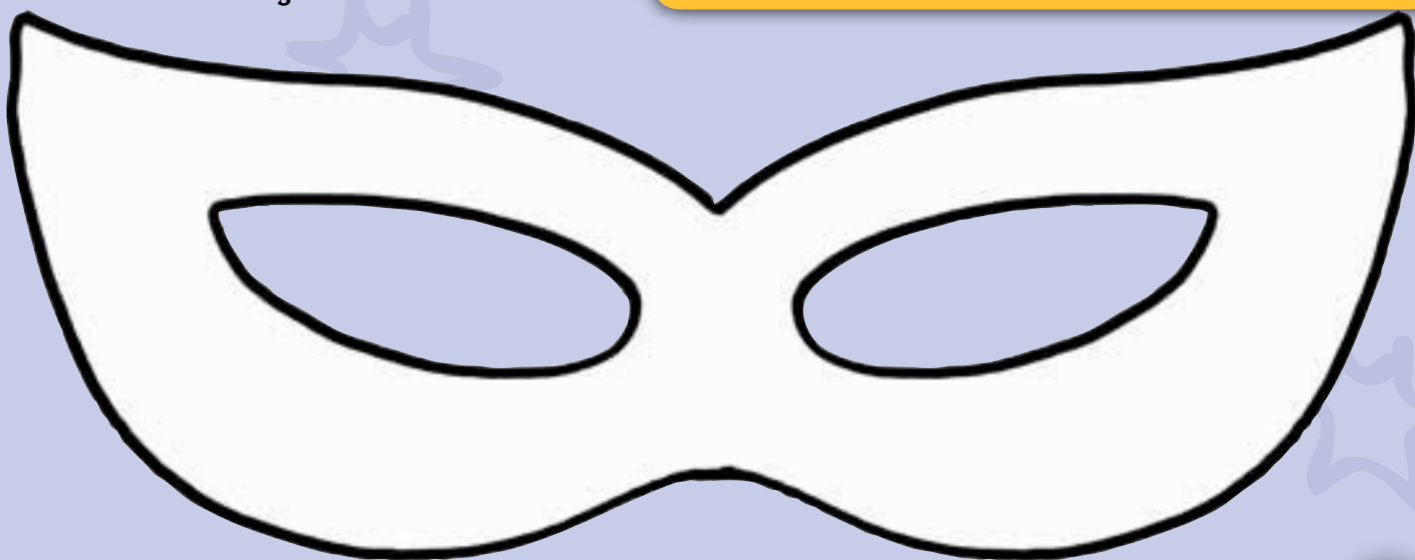
BAK SÁRA rajzai

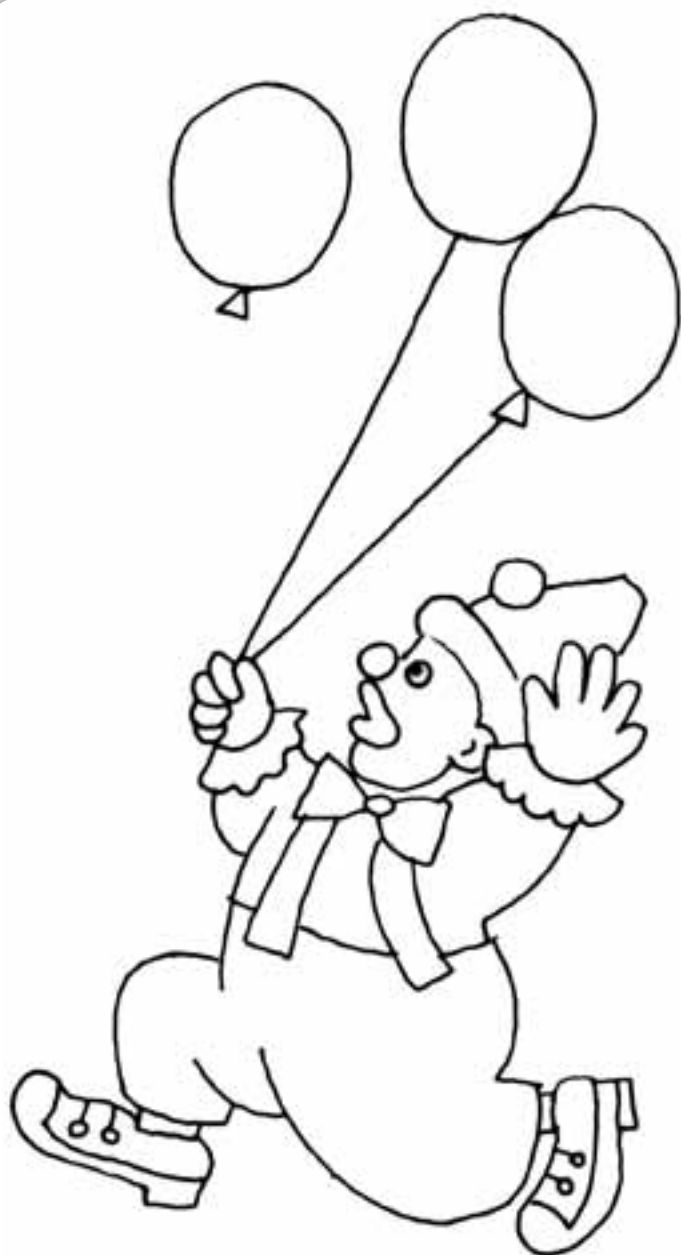
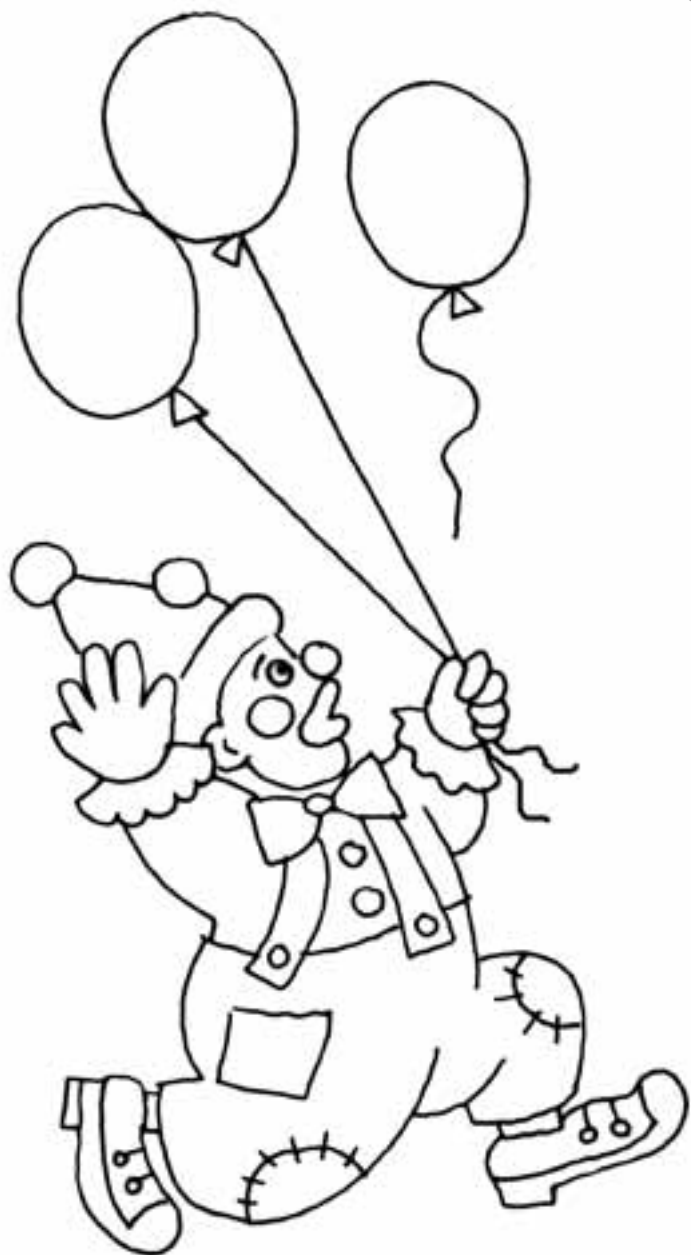
Nagyi befőttje a legfinomabb, unokája jelmeze a legcsinósabb.

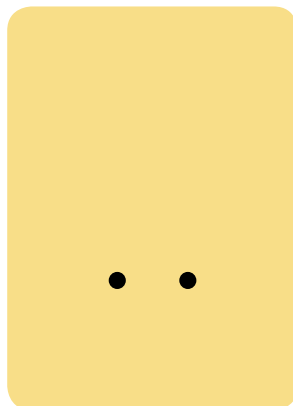

Az álarcokat **Szigeti Éva** tanító néni diákjai, a **zabolai** másodikosok rajzolták.

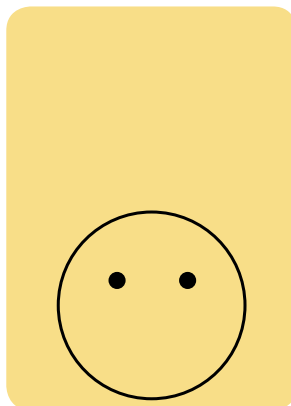
Ragassz kartont a túlsó oldalra, vágd ki az álarcot, díszítsd a jelmezedhez illően, és varrj rá gumiszalagot. Aljára a lányok csipkét, a fiúk fekete selymet tűzhetnek.

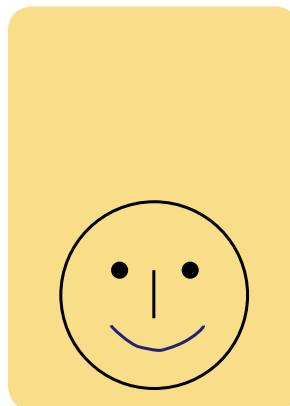

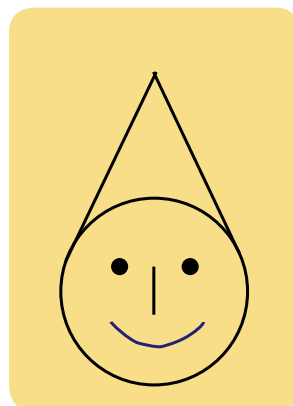
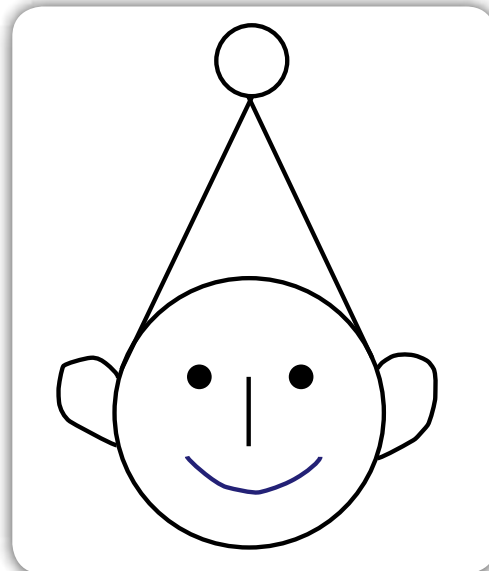
Egy pont,
két pont

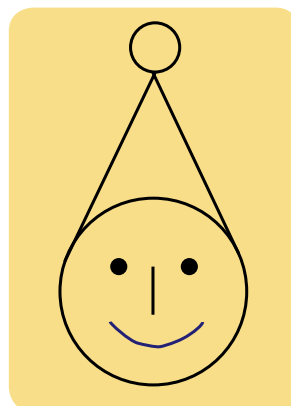
karikába.

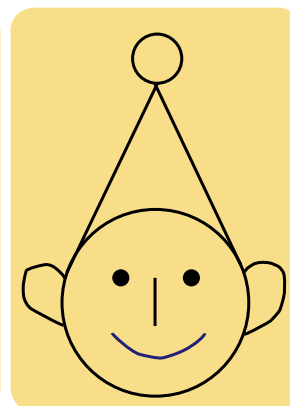
Ez az orra,
ez a szája.

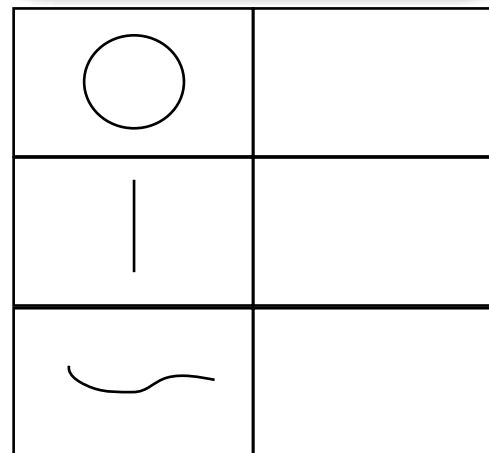
Kerek fején

sapka ül,

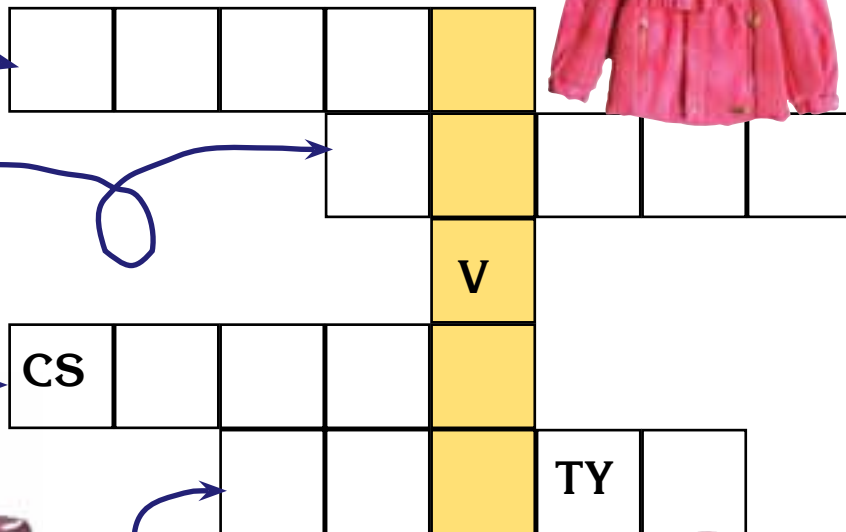
Kuki törpe
csupa fül.

Rajzolj, és mondd a versikét.

Egészítsd ki a jobb oldali bohócot, hogy épp olyan legyen, mint az ikerpárja. A színezésnél viszont törekedj arra, hogy különbözzenek a részletek.

Számold meg, hány körből, hány egyenes és hány görbe vonalból kerekedik ki Kuki törpe. Színezd is ki.

Írd be a keresztrejtvénybe, milyen ruhadarabokat nem hord majd Julcsi, ha vége lesz a télnek.

TOLNA ÉVA

Hónapok

Megy az úton négy ember,
Birkóznak a hideggel.

November még sálját köti,
Addig a szél elkerüli.
Decembernek kesztyűs keze,
Hógolyót is gyúrhat vele.
Január most igen büszke,
Új kucsmáját maga vette.

Február? Csak neveti,
Kesztyű, sál nem kell neki.
„Már a kucsma nem divat,
Engem a nyár csalogat!”
Aki fázik? Melegedjen.
Szokásából ne engedjen!

H. JÓZSA MÁRTA

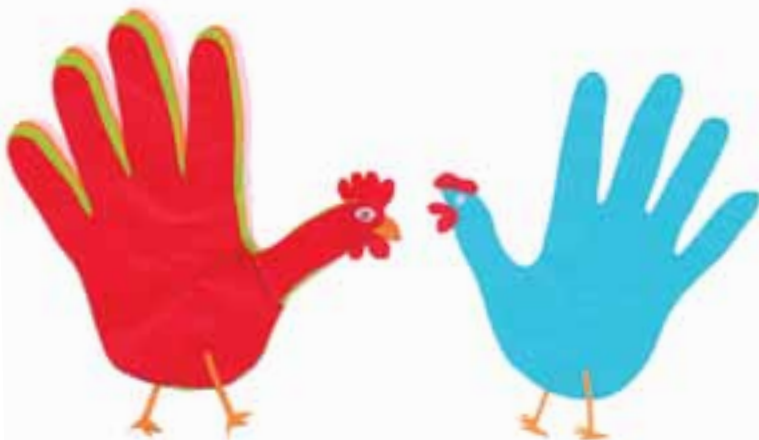
Tanakodó tél

Ejnye-bejnye ez a tél
holnapra megint mit ígér?
Hol fagytól piros az orcám,
hol térdig sáros a csizmám.
Vagy fagyos könnyét hullatja,
vagy jégcsapom megolvasztja.
Egyre csalafintáskodik,
a hóval meg fukarkodik.
Menne is már, maradna is,
azt se tudja, mit csináljon,
nem tud elsuhanni szánon,
hószőnyegét ha nem hozta.
Jég hátán csúszna jobbra-balra,
sárban se erre, se arra.
Otthon még senki se várja,
kulcsra van zárva a háza;
egy a választanivalója:
a tavasz majd csak elhurcolja.

SOÓ ZÖLD MARGIT rajza

Ti küldtétek

- Megfigyeltétek, hogy az embereknél az anyák, az állatoknál az apák a díszesebbek? **Bodoki Lili tanító néni jobbágytelki** kisdiákjai szerény, „egyrétegű” Kotkodát és színes, legyezős tollú Kukorit szabtak, ragasztottak papírból – a saját kezüket használva sablonként.

- Tél- virágok. **Csedő Magdolna és Jakab Matild óvó néni** csoportja a **csíkszeredai** Micimackó Óvodában gyufaszázból, fogpiszkálóból, borsószemekből szerkesztett csodás virágokat a ragasztóval bekent kartonlapra.
- A rózsaszínű csipkeszemüveget Típetupa, a színes szalvéta-galacsinokkal teleragasztottat Csipike kapta ajándékba **Szabó Ildikó tanító néni** dévai osztályától.

- Gászipor Melinda tanító néni rétyi elsősei az álarcos cica bundáját festékbe mártott szivacsda-rabkával pamacsolták, a „nincs két egyforma” bohócot papírdarabkákból ragasztották.

- Biharvajdai olvasóink hajtogatott Malackáját és Micimackóját Sass Emőke tanító néni küldte el nekünk. Figyeljétek meg az apró, mégis meghatározó különbségeket: Malacka füle hegyes és nagyobb, orra turcsi.

- A Szivárványban közölt rakéta röpítette magasba Gál-Máté Éva és Komáromi Tünde óvó néni csemetéinek képzeletét a tordai Gesztenyestisztás Óvodában. Nézzétek, és alkossatok ti is mindenféle járművet, jelzőlámpát. Hogy miből? Könnyebb felsorolni, hogy miből nem.

Szárnybontó

Fülöp Attila Hunor,
Székelyzsombor

Egyszer volt egy hóember, annak neve sincsen. Csak azt hajtogatta: „Menj el nap, ne gyere hozzám!” Egy nap elérkezett a február. Kisütött a nap. „Jaj, nekem végem. Se szemem, se orrom, se szájam, se sapkám... A hólében terem minden. Sajnálatos módon itt a végem!”

Madaras Szilvia, Kibéd

A december elmúlt,
Megérkezett január.
Mi is jön utána?
Hát persze, a február!
Kisfiú szánkózik
A szép havon,
Szőke kislány korcsolyázik
A befagyott tavon.
Szép volt ez a tél is,
Jó volt szánkózni.
De várom már a tavaszt,
Hogy lehessen virágot szedni.

Nagy Johanna, Kolozsvár

Lehet úrlény, ki tudja?
Kezét szeme elé tartva
Messze néz, messze néz,
Furaság uraság messze néz.
Uraság, kell a méz?
Farkas Krisztina, Kolozsvár

Gyarmati Beáta,
Gyergyóalfalu

Fehér takaró az égen,
A táncterem végre kézen.
Fehér lányok táncolnak,
Tölgyfaágak muzsikálnak.
A táncterem csodaszép!
Jön most a napsütés,
Elmennek a felhőcskék,
Vígán nézelődöm én!

Tófalvi Ágnes, Déva

Köllő Hajnal,
Gyergyóalfalu

Jön a farsang, készülünk,
jelmezekbe öltözünk.
Én vagyok a nagy király,
keresem a királylányt.
A friss fánkot készítjük,
barátokkal megesszük,
így mulatunk, vigadunk,
jelmezbálba indulunk.

Karda Tamás,
Csíkszentdomokos

A terem színe kék,
Ott lakik a pék.
Ott süti a kenyeret,
Örvendenek a gyerekek.
Szépen kéri a tanácsot,
De nem süt, csak kalácsot.
Cukrost, dióst, mákost,
Rahátost és lekvárost.

Páll Klementina,
Gyergyószentmiklós

Stanciui Levente
Loránd, Kökös

Téglás Angyalka,
Szászcsávás

Gábor Hanna, Csíkszereda

Kipi-kopi, halkan járok,
Mert a galambokra várok.
A királyfi úgy talált rám,
Elveszett a kis topánkám.
Én vagyok Hamupipőke,
Mesémet ismeritek, ugye?

Tóth Dóra, Marosvásárhely

Simulok és dorombolok,
Ha bántanak, karmolok.
A kutya nem barátom,
Szaladok, ha meglátom.
Uccu, fel a kerítésre,
Sandán nézek őkelmére,
Hogy ugat és táncot jár,
Pedig nincs is kutya bál.
Kardos Nóra, Marosvásárhely

Februárban maszkabál van,
Sokat lehet mulatni,
Fiúk, lányok maskarában
Színpadra állnak táncolni.
A gyerekek bohóckodnak,
A felnőttek kacagnak,
Így a vidám társaság
Elfelejtí bűját, bajját.

Rezi Emőke Melánia,
Alsóboldogfalva

Csipike postája

A téli estéket nagyon szeretem. Kályhánkban tűz ropog, Kukucsi békésen hortyog, és Típetupa sem azon töri a fejecskéjét, hogy odunk melyik zugát takarítsuk ki közös erővel, hanem illatos füvekből teát forráz, s mellém ülve hallgatja mesémet, vagy velem együtt bontogatja leveleiteket.

Tegnap este épp azt meséltem el neki, hogy erdei őrjáratomon – hiszen tudjátok: naponta ellenőrzöm, hogy minden rendben van-e az Erdőben – láttam Erdész bácsit, amint szénával töltötte meg az őzek, szarvasok etetőjét, és egy jókora, szürke kőfélét is tett a nyár-illatú csemege mellé.

Mi lehet az? – törtem a fejem. Ám ekkor már meg is érkezett az első éhes őzcsalád, ropogtatni kezdték a szénát, és nyalogatni a követ, mint ti a fagylaltot.

Háncsból font, kerekded hótalpamon, mely olyan, akár egy pár nyeletlen teniszütő, s ha a cipőmre kötöm, a hó tetején sétálgatha-

Finna Ágota, Torda

Berekméri László,
Körtvélyfája

tok vele, amilyen gyorsan csak tudtam, oda araszoltam, s megkérdeztem Őzmamát, ugyan miért fenik a nyelvüket azon a kövön.

– A nyelvüket fenni a veszekedős szarkák szokták... egymáson – kacagott Őzmama. – Mi csak a sót nyalogatjuk, mert nagyon szeretjük. Kóstold meg te is, milyen finom.

– Nem kérek, köszönöm. Típetupa is tesz az ételbe, de csak egy icipicit...

Amikor idáig értem a mesével, kedves feleségem felkiáltott:

– Nézd, Csipike, a zilahi gyerekek épp a só meséjét játszották el ujjbábokkal.

S valóban, Botka Ildikó tanító néni leveléből az derült ki, hogy a zilahi M. Eminescu Iskola I. D osztálya A só című magyar népmeséhez egyszerű és ötletes ujjbábokat készített, és elő is adták az októberi Szivárványból megismert, tanulságos történetet.

Nem győztünk ámulni, hogy a véletlen – vagy inkább a világ Nagy Rendezője – a sok és a kevés só meséjét ilyen szépen összehozta ezen a februári estén.

Típetupa, az Erdő picinyke rendezője azonyomban el is döntötte, hogy a farsangi mulatságunk előadjuk ezt a mesét.

– Jó lesz, szívem – lelkesedtem –, csak arra vigyázz, nehogy valamelyik őznek vagy szarvasnak oszd az öreg király szerepét, mert ő ahelyett, hogy felháborodna, amiért a lánya úgy szereti, mint a sót, inkább keblére öleli, és

mindjárt az elején neki adja az országát. Akkor pedig fuccs a történetnek.

Mi mással kívánhattam volna szép álmokat Típetupámnak, mint az okos kis kiráyleány szavaival:

– Úgy szeretlek, mint a sót az ételben.

Melyhez hasonló jókat
CSIPIKE és TÍPETUPA

Szivárvány-posta

Szilágyi-Székely
Zsófia, Magyarlapád

Miért olyan szépek és fiatalok az óvó nénik, tanító nénik? Mert felnőtt-gondjaikat félretéve tudnak nevetni és játszani veletek. Különösen farsang idején. Ilyenkor még több derűt sugároznak leveleitek is. Köszönjük: **Gagyi Petra**, Marosszentgyörgy; **Prázsmári Norbert Magor**, Sepsiszentgyörgy; **Szász Ilona**, Mezősámsond; **Deé Lukács Janka**, Marosvásárhely; **Fülöp György Richárd**, **Attila Hunor** és **Anna Karolina**, Székelyzsombor; **Adorján Tamás**, Csíkszereda; a **kolozsvári** Vidám Vonatocska Óvoda Manócskái; a **székelykeresztúri** Napsugár Napköziotthon Gyöngyvirág csoportja; a **körtvélyfái** Óvoda előkészítő csoportja; a **kolozsvári** Zenelíceum I. B; a **marosvásárhelyi** G. Coşbuc Gimnázium II. C; a **szászrégeni** A. Maior Gimnázium I. B; a **négyfalusi** Zajzoni Rab István Líceum I. osztálya; a **dési** I.; a **marossárpataki** II.; a **székelyszentkirályi** I. osztály.

- Vidám, farsangi hangulatot örökít meg a **csíkszeredai** Cimborá Napköziotthon Micimackó csoportjának fényképe, amelyet **Papp Júlia** és **Sipos Gizella** óvó néni küldött el nekünk.

Vágd ki a bélyeget, és ragaszd a neved mellé az osztály, a csoport közös gyűjtőlapjára!

E lapszám támogatói:

Nemzeti
Kulturális
Alap

● **Ülmer Sarolta és Várkuti Ilona óvó néni** mezőfényi csoportja kolompokkal, csörgőkkel, láncokkal, énekszóval kergette el a telet. Elégették a Julisnak becézett kiszebábut is.

● **Az aranyosszentmihályi óvodások Cirebea Margit és Gáll Ildikó óvó néni** segítségével álarcokat készítettek, jeleneteket, játékokat és magyar néptáncot tanultak.

● **Kulcsár Márta, szilágyperecseni óvó néni** gazdag képriportban számolt be népes óvodájuk farsangi multságáról, melyen felnőtt és gyerek egyaránt jelmezben ropt a táncot.

Címlap:
Sárközi Zsuzsa,
Magyarlapád;
Füstös
Grete-Andreea,
Marosvásárhely

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXXIII. évfolyam, 352. szám.
Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI.
Laptev: Könczey Elemér. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva. Honlapszerkesztő: Komáromy László.
Megrendelhető a szerkesztőség címén: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101.
E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001
A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001
B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L. CUI: 210622.
Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

Ára 3,0 lej

Szivárvány